

РЕШЕНИЕ

№ 3002

гр. София, 23.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА

при участието на секретаря НАДЕЖДА В. ПОПОВА
като разгледа докладваното от ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА Административно наказателно дело № 20231110202643 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д – 63д ЗАНН.

Образувано е по жалба от Х. Х. В., ЕГН *****, срещу наказателно постановление №22-4332-007582/28.04.2022 г., издадено от Г.В.Б. - Началник група към СДВР, ОПП-СДВР, с което на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП на водача са наложени кумулативно наказания „Глоба“ в размер на 3000,00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение на чл.104б, т.1 от ЗДвП.

В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на атакувания санкционен акт, като се акцентира върху формалност на процеса по събиране на относим доказателствен материал, насочен към обосноваване на тезата на наказващия орган. Фомулирано е и възражение относно неспазване на производствените правила на ЗАНН. Отправена е молба за цялостната отмяна на наказателното постановление.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се от адв. А., който поддържа жалбата с изложените в нея аргументи, включително искането за присъждане на разноски. В съдебното заседание, в което е приключено съдебното следствие, процесуалният представител не взема участие.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, който да вземе становище по фактите и приложимия по делото закон.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и

съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предполага пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 08.02.2022 г., около 20:00 часа, жалбоподателят Х. Х. В. навлязъл с управлявания от него лек автомобил марка „Ф“, модел „С“, с рег.№XXXX, в подземния паркинг на Ринг Мол, находящ се на адрес: гр. София, ул. „Околовръстен път“№214. Насочил се към едно от свободните парко места, в близост до което се намирали няколко лица, едно от които и приятелят му свид. Б. М. Ц.. Преди да предприеме паркиране, той неколkokратно придвижил автомобила си напред и назад, нарочно форсирайки двигателя, при които маневри превъртал с гуми. В резултат на триенето между гумите и настилка на паркинга, бил генериран гъст пушек, който бързо обхванал мястото, на което се установило превозното средство. След няколко секунди В. преустановил движението и излязъл от автомобила. Поради задимяването била активирана алармената инсталация на съоръжението, наложило намесата на охраната на Ринг Мол, сред която и свид. М. Д. С. и евакуацията на намиращите се вътре граждани.

Доколкото подобни случаи зачестили в периода преди 08.02.2022 г., по повод инцидента свид. С. потърсил съдействие от органите на 06 РУ – СДВР. Междувременно прегледал записите от охранителните камери, монтирани на съответното ниво на паркинга, върху които проследил движението и маневрите, предприети от водача В.. Друг служител от охраната - И.Д., подал и сигнал до Дирекция „Национална система 112“- МВР.

На 15.02.2022 г. в 06 РУ - СДВР било заведено и оплакване, подадено от свид. Д. Д - на длъжност „фасилити мениджър“ към администрацията на „ССРМ“ ЕАД, което стопанисвало сградата на Ринг Мол, в което присъствало описание и на събитията от 08.02.2022 г. Към него били приложени файлове със записи на охранителните камери в паркинга към търговския обект, както и извлечение от системата за противопожарна безопасност.

В 06 РУ – СДВР била инициирана проверка, възложена на свид. Б. Б. Б. – полицейски инспектор към структурното подразделение на МВР. В нейния ход той снел сведения от част от охранителите в търговския обект и лично прегледал предоставените записи от охранителните камери. Приобщил и постъпило оплакване от гражданин до общинската администрация, макар и касаещо друг подобен случай на неправомерно поведение в рамките на паркинга на Ринг Мол. Снел писмени обяснения и от Х. В., в които жалбоподателят посочил, че е „пилил гуми“, в резултат на което се задействала противопожарната система на Мол-а.

След анализ на събраните в хода на проверката материали свид. Б. преценил, че е извършено нарушение на правилата за движение по пътищата, поради което съставил срещу

В. акт за установяване на административно нарушение бл.№180256 от дата 25.02.2022 г., за това че: „На 08.02.2022 г., в гр. София, Ринг Мол, находящ се на ул.“Околовръстен път“№214, подземен паркинг, използва пътя, отворен за обществено ползване, а именно за извършване на демонстративни маневри, изразяващи се в хлъзгане и пилене на гуми (дрифт), с което е задействана противопожарната аларма и пълна евакуация на Мола, във връзка с преписка №230000-2694/2022г. по описа на 06 РУ – СДВР и предоставените към нея видеозаписи, с автомобил рег.№СА8193НВ“. Вписал в него като свидетел служител на 06 РУ – СДВР – Константин А. А.. Като нарушена посочил разпоредбата на чл.104б, т.1 от ЗДвП. Актът бил подписан лично от В. и копие от него му било връчено на място. В съответната графа жалбоподателят вписал като възражение, че е останал да съдейства на контролните органи. Допълнителни писмени възражения не постъпили и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление №22-4332-007582/28.04.2022 г. от Г.В.Б. - Началник отдел към ОПП-СДВР, с което на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП на въззивника били наложени кумулативно наказания „Глоба“ в размер на 3000,00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение на чл.104б, т.1 от ЗДвП. Препис от същото е връчен на В. на 20.01.2023 г., видно от инкорпорирана в бланката на санкционния акт обратна разписка. Жалбата срещу него била подадена на 26.01.2023 г. чрез наказващия орган.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите Б. Б. Б., Константин А. А., Д. Б. К., М. Д. С., частично тези, изхождащи от свидетел Б. Ц. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства: писмен отговор от ОПП – СДВР, с вх.№85881/29.03.2023 г. с приложена към него справка от АИС – КАТ, писмен отговор от Дирекция „Национална система 112“ – МВР с приложен оптичен носител, съдържащ аудиозапис на подаден сигнал от дата 08.02.2022 г., писмен отговор от 06 РУ- СДВР с вх.№108594/20.04.2023 г., с приложения – заповед №81213-1656/07.12.2021 г. на главния секретар на МВР, заповед №5133-6265/19.02.2020 г. на директора на СДВР, писмен отговор от ОПП – СДВР, с вх. №109340/20.04.2023г. с приложение – справка от АИС – КАТ, писмен отговор от СДВР с приложение – удостоверение рег.№513р-43046/24.04.2023 г., заключения на изготвени фоноскопска и видеотехническа експертизи, жалба от ССРМ ЕАД, извлечения от система за противопожарна безопасност, препратен от Столична община до органите на 06 РУ – СДВР сигнал, писмени сведения М. С., Х. В., Б. Ц., справка – картон на водача В., .

Съдът извърши внимателна преценка на показанията на свидетеля Б., който изложи последователно възприетите от него обстоятелства, относими към изясняване параметрите на поведението на жалбоподателя. Подреден и логичен е неговият разказ за реда, по който е протекла извършената проверка и повода за нейното инициране. Категоричен е свидетелят и относно съставянето на АУАН в присъствието на жалбоподателя и връчването му срещу подпис. Относно тези обстоятелства пасажи от показанията му разкриват съвпадения с тези,

снети от неговия колега – свид. А., участвал в процедурата по инициране на административнонаказателното производство.

Достатъчна е информацията, изводима от тези показания и относно конкретно предприетите действия от Б., посочени като консумиращи състава на вмененото му нарушение. В тази връзка полицейският служител сочи, че е ползвал не само наличните писмени доказателства по административната преписка, но и лично е събирал такива, включително е прегледал съдържанието на предоставените му на флаш- памет записи от охранителните камери, монтирани в паркинга на Ринг Мол, като се е убедил, че кадрите им позволяват да се индивидуализира поведението на водача и неговата противоправност, изразяваща се в умишлено въртене на гуми на едно място, генериране в резултат на това на дим и задействане на алармената инсталация на съоръжението.

Предложените от свид. Б. сведения намират подкрепа и се допълват от заключението на приетата по делото видеотехническа експертиза, изследвала съдържанието на приобщените като веществени доказателства по делото записи от охранителните камери на Ринг Мол, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено. Видно от неговото съдържание, на датата и в часа, ангажирани като време на нарушението и в наказателното постановление, в кадър се наблюдава движението и извършваните маневри от водач на л.а. „Ф С“, с рег. №XXXX и по- конкретно неколкотократно му рязко придвижване в рамките на паркомаястото, на което е заснет, съпроводено с произвеждането на гъст пушек, недвусмислено указващо на резултат от триене на гумите на превозното средство в настилка на паркинга.

Кореспондира с разказа на свид. Б. и съдържанието на изготвената по делото фоноскопска експертиза, пресъздаваща подаден от охранител на Ринг Мол на 08.02.2022 г., в 20:14 часа (пет минути след демонстрацията на жалбоподателя) сигнал, с конкретно описание на наблюдавано поведение и резултатите от него, свързани с активиране на алармена система. Последното се открива, както в писмените сведения на друг охранител на обекта – свид. М. С., така и в предоставените извлечения от алармената система, видно от които именно в час и на дата, съвпадащи с тези на записите от камерите, алармената инсталация е била активирана поради сигнал за пожар.

Идентични на описаните от свид. Б. обстоятелства и дадени в синхрон с визуализираните кадри в рамките на видеоекспертизата са показанията на свид. Д, която макар да не детайлизира отделните случаи на констатирано неправомерно поведение на паркинга на Ринг Мол, е категорична, че е описала всички сходни ситуации в сигнала си за съдействие до органите на 06 РУ – СДВР, които лично е възприела отново посредством прегледа на видеозаписите от камерите. Свидетелката, в синхрон със свидетелите С. и Б., описва поведението на водачите като дрифт, изразяващ се в пилене и превъртане на гуми, генериране на пушек и неколкотократно задействане на алармена система, наложило и евакуация на посетителите на МОЛ – София. В допълнение пояснява, че тези действия са нанесли и материални щети върху пътната настилка в съоръжението. Потвърждение на думите ѝ, впрочем, позволява прегледа на снимковия материал, извлечен към заключението

на видеоекспертизата, при който ясно се различават следи от гуми върху заснетите участъци от пътя, указващи по- високо триене.

Изведената от наказващия орган фактология в наказателното постановление и възприета идентично от съда се подкрепя и от показанията на свид. М. С.. Макар последният да не успява да възстанови в детайли случаите, в които е ставал очевидец на неправомерно поведение, свързано с използване на парко-пространството не по неговото предназначение като път за превоз на товари и хора, с оглед изминалото време, той споделя спомени, че се е касаело до умишлено въртене на гуми на едно място, с цел генериране на дим и задействане като резултат на алармената система. Потвърждава, че е давал писмени сведения в тази връзка, като при предявяването им, сочи разпознати като свои почерк подпис, положени под тях, ангажирайки се с тяхното авторство.

Показанията на свид. М. П не касаят конкретно извършеното нарушение на правилата за движение по пътищата, доколкото са свързани с друг от случаите, описани в сигнала от свид. Д до 06 РУ – СДВР. Въпреки това съдът ги ползва като индicia в подкрепа на твърдението за наличието на подобно поведение, дадено в близък период до процесната дата, с което е била застрашена дори сигурността на други граждани в рамките на търговската площ, мотивирало и търсенето на съдействие от правоохранителните органи.

На последно, но не и по значение място, съдът подлага на обсъждане и сведенията, изхождащи от допуснатия до разпит по искане на жалбоподателя свидетел Б. Ц.. Към съдържанието на изложеното от него следва да се подхожда критично, при отчитане на близката приятелска връзка с лицето, чиято отговорност е ангажирана. Проследявайки споделената от него информация, съдът се доверява на твърденията му за присъствието на мястото на разбивките се в паркинга на Ринг Мол събития, преките му възприятия за включената алармена инсталация и причините, довели до този резултат, свързани именно с пушек, който се е издигал от автомобила на В. - обстоятелства, откриващи се и в показанията на останалите свидетели по делото и в съдържанието на приобщените писмени доказателства, проверени и потвърдени и чрез проведеното в рамките на видеотехническата експертиза изследване на представените за нуждите на процеса видеозаписи.

Прави впечатление обаче условността, с която свид. Ц борава при пресъздаване на своите спомени относно произхода на генерирания от автомобила на жалбоподателя дим и боравенето с предположения за причините за този ефект, свързани с вероятна техническа неизправност. Формата, в който са предложени и изолираността на тази част от сведенията на свидетеля от останалата доказателствена съвкупност не позволява на съда да ги възприеме като достоверно отражение на действителността, поради което и те не могат да послужат като източници на обективно познание, респ. да оборят формираните дотук изводи. Последното се налага още повече, когато дори в собственоръчно написаните си писмени обяснения, жалбоподателят В. пояснява, че причината за задимяването не следва да се свърже с механична повреда на превозното му средство, а представлява резултат от „пилене на гуми“.

В резюме прочитът на свидетелските показания, приетите по делото писмени

доказателства и вещи заключения, налага единствен извод за съдържателна конкретика, която позволява недвусмисленото отличаване на поведението на В. като консумиращо състава на вмененото му административно нарушение. Приобщените по делото доказателствени материали носят нужната информация за конкретните характеристики на действията на жалбоподателя като водач и участник в движението, както и съотнасянето им към конкретно реализиран състав на административно нарушение на правилата за движение по пътищата, с което е накарнал забраната на чл.104б от ЗДвП.

От приобщените по надлежния ред писмени доказателства съдът извежда данни относно личността на нарушителя, в частност наличието на оскъден брой предходни случаи на нарушения на Закона за движение по пътищата, установени и санкционирани с влезли в сила актове. От представените заповеди на директора на СДВР и главния секретар на МВР се установяват конкретно заеманите длъжности към датата на съставяне на АУАН, респ. на издаване на НП, от актосъставителя и наказващия орган, като се черпят сведения и относно тяхната компетентност.

Анализът в съвкупност на гласните и писмените доказателства формира у съдебния състав еднозначни и категорични изводи за фактическите обстоятелства по делото.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, доколкото чрез него в значителна степен се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица. Последното обуславя и съдебният контрол, установен с разпоредбите на ЗАНН и предвиден за издадените от административните органи наказателни постановления, да се съсредоточава върху тяхната законосъобразност. По аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. с чл.14, ал.2 от НПК съдът е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия материален закон, като съобразява императива относно извършването на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, независимо от наведените от жалбоподателя аргументи, респ. фактическите констатации, заложи в АУАН или наказателното постановление.

За правилното извършване на тази дейност ръководно-решаващият в съдебното производство орган следва да осъществи контрол върху съставения АУАН, съобразявайки неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща, съответно да провери издаденото въз основа него наказателно постановление. Съдът след извършена служебна проверка на съставения АУАН и на издаденото НП и анализирайки съдържанието на приложенията по делото заповеди на главния секретар на МВР, на директора на СДВР, както и приложенията към тях, прие, че не са налице процесуални нарушения относно компетентността на длъжностните лица, които са съставили, респ. издали двата документа.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя,

респективно 1-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в 6 - месечния давностен срок. Ето защо са спазени всички срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Съдът констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Разкрива се пълнотата на изложението и се обосновава извод за налично отразяване на всички обективни признаци от състава на вмененото нарушение, които обезпечават в пълнота правото на нарушителя да разбере фактическите параметри на предявената му отговорност. Дори и да се приеме за лаконично, въвеждането на относимите обстоятелства не нарушава логическото единство на възпроизведените в АУАН и НП факти и не пречат възприемането на всеки един от изискуемите признаци на съответния състав от материална страна. Отразени са дата, място и конкретно поведение, които се отнасят към предявеното на жалбоподателя нарушение, ведно с основанията за ангажиране именно неговата отговорност като водач на МПС. Така въведени, обстоятелствата предлагат достатъчна по обем информация, необходима за адекватното упражняване правото на защита на Х. В., като го ориентират недвусмислено, защо е ангажирана неговата отговорност.

Този съд не възприема като основателни бланкетните възражения на жалбоподателя за процесуални пороци при описанието на релевантните факти. Мястото, времето и механизмът на деянието са индивидуализирани в достатъчна степен, за да служат като ориентир за обективните рамки на нарушението. Както в АУАН, така и в наказателното постановление са описани всички елементи от състава на нарушението, указващи недвусмислено, че се касае до хипотеза, в която водачът на лекия автомобил не е използвал пътя в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари, като е изпълнявал маневри, свързани с хлъзгане и пилене на гуми (дрифтове) в рамките на изградената инфраструктура, в резултат на което е задействал противопожарната инсталация, довело до нежелани последици – наложила се евакуация на гражданите, посетители в съоръжението. В случая е без значение конкретните способности, чрез които жалбоподателят е постигнал крайния резултат – дали това става посредством рязко подаване на газ, боравене със съединителя, форсиране на двигателя или по друг начин. Действително, при съпоставка на изведените в АУАН и НП факти, с които се изпълват обективните признаци на предявеното нарушение, се стига до извод, че е визирано поведение, което се вписва в хипотезата на нарушението на правилото, установено в нормата на чл.104б, т.2 от ЗДвП, а не това, въведено с ангажираната като накрънена правна норма на чл.104б, т.1 от ЗДвП, последното от които гласи: „На водача на МПС е забранено да организира или да участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване.“

Така констатираният пропуск обаче съдът не намира, че ограничава съществено правото на защита на лицето, чиято отговорност е ангажирана, нито е отнел изначално възможността му да се ориентира относно правната рамка на предявеното му „административно обвинение“.

Всички релевантни факти са били предявени на въззивника посредством подробното описание на изложението още в АУАН. Те са пренесени без промени в обстоятелствената част на санкционния акт и напълно кореспондират на приложената към тях санкционна норма на чл.175А, ал.1 от ЗДвП, която, въпреки, е приложима и в двете хипотези на престъпване на забрана, установени в текста на чл.104б от ЗДвП. В конкретния случай, несъответствието между изведената и налагаща се от доказателствата фактология и приложената към нея правна норма може да бъде преодоляно посредством института на изменение на наказателното постановление, установен в чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН, при позоваване върху правомощието на съда да приложи закон за същото, еднакво наказуемо нарушение. В случая подходът е допустим, предвид липсата на необходимост от изменение на обстоятелствата по нарушението. Този извод се налага още повече, когато съпоставката между двете хипотези на чл.104б от ЗДвП сочи, че правилото на чл.104б, т.2 от ЗДвП е установено като субсидиарно на това в чл.104б, т.1 от ЗДвП, така че да се обхванат всички възможни проявления на „използване не по предназначение на пътната мрежа“, каквото по своето същество се явява и описаното в чл.104б, т.1 от ЗДвП като забранено поведение.

В духа на горните аргументи, настоящата съдебна инстанция приема, че краткото, но ясно отразяване на относимата фактология напълно удовлетворява изискванията за достатъчно съдържание на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление.

Административнонаказателната отговорност на въззивника Х. В. е ангажирана на основание чл. 175А, ал.1 ЗДвП, като му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000,00 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 104Б от ЗДвП. В една от хипотезите на така ангажираната материалноправна норма е ситуирана забраната за водачите на моторни превозни средства да използват пътищата, отворени за обществено ползване за други цели освен за тяхното предназначение за превоз на товари и хора.

По делото е доказано по безспорен начин, че на посочените в НП дата и място, жалбоподателят е управлявал лек автомобил със съответни отличителни белези и характеристики, в рамките на паркинг, изграден като прилежащ към основната сграда на търговски комплекс Ринг Мол. Особеностите на така посоченото място го отнасят недвусмислено към обхвата на дефиницията за „път“, установена в §6, т.1 от ДР на ЗДвП („Път е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци.“) Очертаната територия отговаря категорично на характеристиките на път, отворен за обществено ползване, съгласно чл.2, ал.1 от ЗДвП, доколкото условията за използването му са били еднакви за всички участници в движението. Доказателствата, събрани по делото (свидетелски показания, документи и експертни заключения), сочат убедително, че въззивникът е извършвал маневри, изразяващи

се в хлъзгане и пилене на гуми, в резултат на което районът около автомобила му е бил силно задимен и се е достигнало до задействане на алармената инсталация и нежелана евакуация на гражданите, посетители към този времеви период на съоръжението, попадащ и в рамките на работното му време. Събрани са убедителни доказателства, изводимо от показанията на свид. Б., свид. Д, ведно със заключенията на приетите експертизи и писмени доказателства, а дори признато в обяснението на самия В., че маневрите, които е извършвал с управлявания автомобил, са били именно умишлено пилене на гуми с цел произвеждане на задимяване на околното пространство, като същите не са се свързвали с конкретни особености на механиката или електрониката на автомобила, върху които водачът не е можел да повлияе. В този смисъл и съдът не споделя тезата на жалбоподателя, че се касае за обстоятелства, извън умисъла на водача. Причините, обусловили неизпълнението в случая се свързват единствено с поведението на В. и не стоят извън неговата воля. Приплъзването на гумите, очевидно, е извършено с цел постигане на силното им триене върху асфалтовата настилка и произвеждането на ефект с тях, какъвто е реализиран – задимяване, последното еднозначно установено от приобщените по делото доказателства. Ето защо, съдът намира, че поведението на водача е било пряко насочено към използване на пътя не за превоз на хора или товари, а за упражняване на специфични автомобилни умения и техники, които не са позволени при управление моторно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, какъвто безспорно е и паркингът, поради сериозните рискове, които предполагат за сигурността на граждани и имущество.

От субективна страна нарушението е извършено умишлено, тъй като жалбоподателят е съзнавал общественоопасния характер на деянието и е искал неговото проявление – целял е пряко ефекта, който е постигнал, като е игнорирал застрашаването на намиращите се наоколо граждани и вещи – чужда собственост.

Административнонаказващият орган неправилно е приложил като съответстваща на изведената и налагаща се фактология като нарушена материалноправна норма на чл.104б, т.1 от ЗДвП. Очертаните в констативно – съобразителната част на АУАН и НП обстоятелства свързват действията на жалбоподателя не с организиране или участие в нерегламентирани състезания, а с изпълнение на субсидиарно въведената обща забрана за всякакви други действия, които не съответстват на предназначението на пътя за превоз на хора и товари – хипотезата на чл.104б, т.2 от ЗДвП. Както сподели и по-горе, съдът намира, че неправилният подбор на цифровото изражение на накърненото материално правило, при запазване на пълно съответствие на санкционната разпоредба на чл.175а, ал.1 от ЗДвП в НП, без изменение на санкцията и при отсъствие на съществено изменение на обстоятелствата по нарушението, не налага отмяната на издадения санкционен акт, а предполага единствено неговото изменение, изразяващо се в преквалификация на фактите, като относими към хипотезата на чл.104б, т.2 от ЗДвП. Изменението, съобразно нормата на чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН, се свързва с приложение на закон за същото наказуемо административно нарушение, чийто състав се изпълва посредством съчетание от идентична санкционна норма на чл.175а, ал.1 от ЗДвП и материалното правило, установено в чл.104б, т.2 от ЗДвП.

В чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП се предвижда глоба в абсолютен размер от 3000,00 лв. и административно наказание „Лишаване от право да се управлява моторно превозно средство“ за срок от 12 месеца за водач, който наруши забраната да не използва пътищата не по предназначението им за превоз на хора и товари. С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя е наложена именно тази кумулативно определена санкция, като не съществува юридическа възможност за нейното редуциране (арг. от чл.27, ал.5 от ЗАНН).

Не са налице предпоставките за третиране на процесния случай като маловажен, което да обуслови приложното поле на чл.28 от ЗАНН. Относимостта на визириания нормативен регламент се преценява въз основа на установените факти и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Отказът на наказващия орган да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН винаги подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, в който смисъл е и Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага И.а, доколкото „Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран...“, а е длъжен да „...изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото“. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. В конкретния случай не би могло да се коментира липса или незначителност на вредните последици, тъй като нарушението е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Същевременно, не може да бъде игнорирано обстоятелството, че в резултат на простъпката са настъпили други, макар и несъставомерни негативни последици, изразили се в необходимост от предприемане на евакуационни мерки по отношение на гражданите, които са се намирали в съоръжението (доколкото е било в рамките на работното му време), поради създадената от задимяването опасност. Опасност, въпреки че е била създадена и за намиращите се в близост до мястото лица, а така и други превозни средства, с оглед потенциалната възможност водачът да не успее да овладее своя автомобил при изпълнението на своите маневри по рязко приплъзване на гумите, дори и изпълнено в рамките на парко-мястото. Не се разкрива и третата алтернатива от визириания дефинитивна норма, а именно "други смекчаващи обстоятелства", които да занижават степента на обществена вредност на проявата, съпоставима с нарушенията от същия вид, доколкото извършеното не се явява инцидентно за нарушителя. Тези обстоятелства налага засилено въздействие от страна на държавата посредством административно наказание като форма на принуда, независимо от отсъствието на данни за други санкционирани провинения на водача В., така че да се реализира превенция срещу утвърждаването на негативни тенденции в поведението на жалбоподателя като участник в движението по пътищата. Не на последно място, следва да бъде съобразена и новата разпоредба на [чл. 189з от ЗДвП](#), която изключва

приложението на чл.28 от ЗАНН за нарушенията по [ЗДвП](#).

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя е ангажирана правилно, като наказателно постановление следва единствено да се измени в частта на приложимата материалноправна норма, която е била накърнена.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 2-ри състав,**

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №22-4332-007582/28.04.2022 г., издадено от Г.В.Б. – Началник група в СДВР, ОПП - СДВР, с което на Х. В. В., ЕГН *****, на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от ЗДвП са наложени кумулативно наказания „Глоба“ в размер на 3000,00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение на чл.104б, т.1 от ЗДвП, в ЧАСТТА относно правната квалификация на нарушението, като ПРЕКВАЛИФИЦИРА деянието в нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14 – дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____